

Veni Sancte

Gyönyörű hagyomány, hogy a tanévet a Szentlélek segítségül hívásával, a Veni Sancte-val kezdjük, és hálaadással, a Te Deummal zárjuk. És ez így „méltó és igazságos”, hiszen ahogy Szent Pál írta, a növekedést Isten adja.

Talán ez az, ami szeptemberi iskolakezdéskor a legszembeötlőbb. Milyen nagyot nőttek a nyáron, és mennyivel okosabbak vagytok, mint tavaly ilyenkor voltatok! A tavalyi elsősök már magabiztosan kanyarítják a betűket, tudnak olvasni, számolni. A többi, nagyobb évfolyam is tovább lépett a tudásban, nem kell mindent újra kezdeni, elég egy kis ismétlés, és minden előjön, amit tavaly tanultak.

2019 az Országgyűlés döntése alapján Rákóczi emlékévé lett, így tisztelgünk II. Rákóczi Ferenc előtt, akit 315 évvel ezelőtt Erdély fejedelmévé választottak. Ismerve a Fejedelem szomorú történetét, eszembe jutott valami róla, amit úgy gondolom, érdemes megemlíteni egy tanévnnyitó írásban.

A szabadságharc bukása után Rákóczinak el kellett hagynia az országot. Több királyi udvarban megfordult, de végül a török szultán adott neki menedéket. A Márvány-tenger partján, Rodostóban élte le hátralévő életét, ugyanis bár szabadon mozoghatott a városkában, mégis fogoly volt, nem hagyhatta el többé Törökországot. Az egykori palota már nem áll, de a pontos mását még időben felépítették, és a berendezési tárgyait is elhozták ebbe a rodostói házba, amely Kassán ma is látható. Rákóczi sok személyes tárgyai közül talán a legbecesebb egy karosszék, amelyet maga a fejedelem készített. Ugyanis Rodostóban, hogy ne henyéléssel, unatkozással teljen az ideje, egy kis asztalosműhelyben dolgozott, fűrt, faragott, esztergált, festett a saját örömeire. Megtehetné volna, hogy nem csinál

semmit, hiszen nagy úr volt, de a semmittevést mindennél jobban megvetette. Bujdosótársa, Mikes Kelemen így emlékezett erről:

„...ebédig az olvasásban és az írásban töltö az időt, ebéd után pedig, aki látná, azt mondhatná, hogy valamely mesterember, vagy fúr, vagy farag, vagy az esztergában dolgozik, és az ő gyönyörű szakállja sokszor tele forgáccsal, hogy maga is neveti magát, és úgy izzad, mint-ha munkája után kellene enni kenyérét”.

Így készült el az a gyönyörű támlás karosszék, amely biztos, hogy hosszú idő munkájának az eredménye volt.

Elképzelem, hogy milyen sok részből állt az a munka: először megtervezte a széket, gondolom, szépen lerajzolta, hogy a tervnek megfelelő alkotás szülessen. Kiválasztotta hozzá a megfelelő faanyagot, előkészítette a lendő szék részeit, kifűrészelte, összecsapolta a háttámla deszkáját, hogy a csodálatos faragásokat elkészíthesse rajta. Egyformára faragta a lábakat, hogy ne billegjen a szék, és a kartámaszt, hogy kényelmes legyen rajta a pihenés. Amikor minden darabbal elkészült, gondosan összeillesztette a szék részeit, és megfestette a díszítéseit.

Ez a szék, amit én magam is láttam a kassai emlékházban, sugárik arról, hogy milyen szívesen dolgozott vele a készítője. Mekkorra gondja volt arra, hogy minden kis faragás szépen mutasson, még a szék hátsó része is ugyanazzal az igyekezettel, művészi gondallal lett alkotva. Biztos, hogy nem volt olyan, hogy a Fejedelem fogta a vésőt vagy a fűrészt, és a sarokba vágta, hogy mennyire unalmas ezzel foglalkozni, és mikor lesz már kész, mikor ülhetek már végre bele! Nem! Bár vágyott arra, hogy készen lássa, örömet talált a munka minden percében, mert maga a munka is gyö-

nyörködtető. Sőt igazán akkor lehet nagyot alkotni, valami szépet létrehozni, ha szívesen, örömmel csináljuk.

Ilyen a tanulás is. Fárasztó, kemény munka a lecke fölött ülni, óráról órára készülni, negyvenöt perccen át figyelni és az újat befogadni. Azonban, ha kinyitjuk szívünket az új íránt,

ha felfedezzük az örömet a tantárgyainkban, akkor derűs lesz a tanulással töltött idő, és az eredményeink is csodások lesznek. Ilyen évet kívánok minden tanulóknak, hogy a munka végeztével mindnyájan elmondhassák, ez a tanév egy igazi műremek volt.

Géczy Árpád

Aki szépen énekel...

Közel egy év múlva lesz az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Budapesten. Erre az alkalomra készülve szeretném bemutatni a kedves Olvasónak azt a két személyt, akiknek az 1938-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus himnuszát (Győzelemről énekeljen) köszönhetjük.

Szöveg: **Bangha Béla** (Nyitra, 1880. november 16. – Újpest, 1940. április 30.) jezsuita szerzetes, hithirdető, teológus, szerkesztő, író, Magyarország „sajtóapostola”. A katolikus sajtó megszervezése és terjesztése, Magyarország és főként Budapest rekatolizációja, a Mária kongregáció nemzetközi irányítása fűződik többek között a nevéhez. Mint szónok, író, szerkesztő és sajtóaktivista egyaránt nagy nevet szerzett magának, mind itthon, mind külföldön. Hithirdetőként bejárta Olaszországot, Németországot és a Balkánt, de számos előadást tartott Hollandiában, Észak- és Dél-Amerikában is. Ő alapította meg a Központi Sajtóvállalatot, a Magyar Kultúra folyóiratot, szerkesztette a Mária Kongregáció hazai, il-

letve nemzetközi lapját, a Katolikus lexikon főszerkesztője, az Actio Catholica alelnöke, a budapesti Eucharisztikus világkongresszus főszervezője, de számos más nemzetközi kongresszus szervezője és irányítója, és több mint 80 könyv szerzője vagy társszerzője.

Dallam: **Koudela Géza** (Kalocsa, 1894. március 25. - Budapest, 1939. június 21.): pap, zeneszerző, egyházzenei igazgató. Kalocsai egyházmegyésként 1917. 10. 19-én szentelték pappá. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola orgona tanszakán oklevelet szerzett. 1920-ban átment az esztergomi főegyházmegyébe, 1928-tól az Egyetemi templom karnagya és a KPI énektanára. 1928-39 között a LFFZ egyházzenei tanszakának tanára. Az Országos Liszt Ferenc Társulatnak ügyvezető igazgatója. Alkalmanként a Magyar Rádió helyszíni zeneti közvetítéseinek vezetője. Zeneszerzőmunkái: egyházi és világi dalok, földolgozások, kórusművek.

Szalai Péter

A gitáros kórus felhívása

Tiszteletben tartva a gregorián és az orgonával mint a hangszerek királynőjével kísért liturgikus énekek elsőségét, mindig is törekvéseink között állt a gitárral kísért énekek minél méltóbb kidolgozása Isten dicsőségére és a hívek lelki javára. A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus zenei pályázatára beérkezett zenei művek között olyan is megtalálható, amit gitáros misékre szántak, pl. Gável Gellért Latin Mise Gitáron c. műve. Latin szövegű állandó részekről van szó, hiszen az egyetemes Egyház közös nyelve a latin. Ezt az ordináriumot szeretnénk a hívekkel is megtanítatni, hiszen egy komoly szakmai zsűri által nagyra becsült mű-

ről van szó. Célkitűzésünk az volna, hogy 2020 szeptemberére ez az ordinárium olyannyira ismert legyen egyházközségünkben, hogy ha a Kongresszus valamely szentmiséjén felhangzik, akkor be tudjunk kapcsolódni a közös éneklésbe. Éppen ezért minden gitáros szentmisén fogjuk ezt énekelni azzal kiegészítve, hogy a szentmisék előtt 9:20-tól már ezt gyakorolnánk együtt közösen a kedves hívekkel. (A 2019-20-as tanév tervezett ifjúsági miséinek időpontjai: szept. 22., okt. 6., nov. 3., dec. 15., febr. 2., márc. 22., ápr. 19., máj. 3., jún. 14.). Köszönjük a kedves testvérek megértését!

Szalai Péter kántor

„Zöld erdőben jártam...”

Cserkésztábor a Bakonyban

Idén nyáron a Biatorbágyi II. János Pál Cserkészcsapat a bakonyi Döbrönte felé vette az irányt, hogy 9 napot együtt töltsön az erdőben távol a világ zajától, nomád körülmények között.

A csapat legidősebb tagjai már 3 nappal korábban, június 30-án elindultak, hogy előkészítsék a táborhelyet a többi cserkész számára. Felverték az ebédlő sátrakat, ahol később mind a 45-en kényelmesen elfértünk, felállították egy táborkeresztet és egy zászlórudat, amiket körülállva minden nap ünnepélyesen kezdtük el és zártuk le napjainkat, illetve sok kisebb-nagyobb építményt készítettek elő a többieknek (pl. fürdőszótor, latrinák, konyhasátor stb.)

Július 3-án megérkezett a cserkészkorosztály, és az első három napot kemény munkával, őrsi sátorállítással, asztalépítéssel, tűzhelykészítéssel töltöttük. Napközben persze igyekeztünk időt szakítani a közös játékra, imádságra is, este pedig az elmaradhatatlan tábortűz zárta a napot.

Hiába volt hatalmas a hőség, hiába ostromoltak minket folyamatosan a szúnyogok és a kullancsok, a 4. napra már minden őrsi körlet otthonos és praktikus kis fészekké vált.

Az elkövetkezendő napokban a legkülönbözőbb hadijátékokban próbáltuk ki magunkat (számháború, nyakkendőharc, VIP játék, Pokémon Go cserkészjátékká alakítva, a Honfoglalás játék tábori változata, stb.), vasárnap pedig közösen részt vettünk a tábori szentmisén, amit egy régi cserkész-pap barátunk, Szabolcs atya tartott az ebédlősátorban.

Vasárnap érkeztek meg kiscserkéseink a táborba, akiknek hagyományainkhoz híven rövidebb tábort szerveztünk, hogy ne háruljon rájuk annyi feladat, mint a nagyobbakra. Ők még nem építkeznek a körletükben (bár egy gyönyörű cipőtartót önállóan mégiscsak készítettek...), és nem kell maguknak elkészíteniük a meleg vacsorájukat sem.

A tábor második felében elbúcsúztunk az általunk épített ké-

nyelemtől is, és egy közös kirándulásra indultunk a Csurgó-kút gyönyörű mini-vízeséséhez. A nagyobbak aznap már vissza sem tértek a táborhelyre, hanem Magyarpolány határában, a szabad ég alatt aludtak dacolva esővel, széllel, viharral.

Másnap az ajkai Strandon aztán úgy örültünk a meleg folyóvíznek, mint talán még sohasem. A medencézés, a csúszdázás és az ugrálás is szuper volt, de azt hiszem számunkra akkor egy kiadós zuhanyzás mindennél többet ért.

A tábor utolsó estéjét egy lakomával tettük ünnepélyessé, amire minden órs készült egy kis finomsággal, és ezeket aztán közösen ettünk meg. A lakomán minden évben igyekszünk különlegesebb fogásokkal készülni, idén például a frissen sült chips és a gyümölcssaláta volt a legnagyobb sláger.

Az utolsó nap mindig nehéz fizikailag és lelkiileg is. Egyrészt nagyon feszített a program, sok a tennivaló, hogy sikerüljön mindent lebontanunk, elpakolnunk, letisztítanunk, és még elérjük a buszt is a közeli faluban (ez idén egy hajszálon, és a nagyfiúk futásán múlt...), másrészt viszont nem egyszerű ilyen hirtelen elbúcsúzni attól a helytől, ami már kicsit az otthonunkká vált, amit megszerettünk és megszoktunk, vagyis az erdőtől.

Nem tagadom, itthon nem volt rossz ágyban aludni végre, de azért jólesett, amikor meghalottam, hogy az egyik cserkésznek mik voltak az első mondatai a szülei felé a vasútállomáson:

„Vissza akarok menni. Most várhatok 1 évet a következőig...”

Anna

Verskáporna 27. Szeptember, a szarvasok násza

Szeptember nem csak az új iskolaévről ismert. Szeptemberben megbolydul a gemenci erdő, párjukat hívják a szarvasok. Öblös hangorkán tölti be a teret. Áprily Lajos csodálatos versében egy a háziállatok között nevelkedett szarvasborjú sem bírt ellenállni a természet hívó szavának, „s a ködbe hördült, mint az orgona”.

Áprily Lajos: Az irisórai szarvas

*Virradt. A fákra egyre csendesebben
rivallt alá a mély felhő-torok.*

*Gáncsot vető boróka-rengetegben
akadtak rá a csorda-pásztorok.*

*A gornyikhoz levitte nemsokára
tarkóra vetve egy szilaj csobán,
s megvolt az alku egykettőre: ára
egy korty fenyővíz s egy marék dohány.*

*A szimentali borjának fogadta
fakorlátos, legeltető helyen,
tőgyén mohón csüngött az istenadta,
és elfeledte, hogy testvértelen.*

*És elfeledte a futó erecskét,
amely bukfenceket kacagva hányt,
s mely hús homályba fogta gyenge testét,
el a zuzmószakállú ősmagányt.*

*És elfeledte a forrás kis odvát,
amelynek tükre csábító titok,*

*s ha eltikkadva meg-megszomjazott, hát
napverte, langyos vályúból ivott.*

*Kristály-tükörben nem láthatta mását,
mikor a szarva büszkén ütközött,
meg nem sejtette büszke származását,
és borjúnak nőtt fel borjak között.
És lett pompás agancsú háziállat,
vadász-szívekbe dobbantó remek,
s csudálva nézte, rajta mit csudálnak
csudálkozó kiránduló-szemek...*

*De nyárutón, mikor a kék havasról
omlott a köd s leszállt az ősz vele,
beláthatatlan ködruhás magasból
szarvasbögés bűgött a völgybe le.*

*S akkor: párát zihált remegve szája,
idegen lett palánkos otthona,
idegen lett testvére, mostohája -
s a ködbe hördült, mint az orgona*

Kerkovits Gábor

Gondolatok az Eucharisziáról

Páduai Szent Antal

(+1231. június 13.) szeretettel és lelkesedéssel telve dicséri ritmikus lendülettel az Üdvözítő édességét: „Édes vagy az anyaméhben, édes a jászolban, édes a templomban és édes Egyiptomban. Édes a keresztségkor, édes a pusztában, édes a prédikációban, és édes a csodákban. Édes a hozsanna-kiáltások közt, édes az ostorcsapások alatt, édes a keresztfán és édes a sírban. Édes a halál birodalmában és édes a mennyben. Ó édes Jézus, mi van édesebb nálad? Édes Rád gondolni, édesebb a méznél, mindennél édesebb, édesség

neve, üdvösség neve.”

Nekünk már nincs érzékünk ahhoz, amit a latin nyelvű költő a „dulcis, dulce (édes)” szóval akar visszaadni. A német Margareta Ebner misztikusnak úgy tűnt, még volt (+1351.), mert ezt írta: „Az Úr megadta nekem azt a

kegyelmet, hogy valahányszor az Úr törékeny Testét magamhoz veszem, olyan érzésem van, mintha a legnagyobb édesség lenne, melyet le sem lehet írni. Ilyenkor semmit sem érzékelek a kenyér ízéből, hanem csak egy csodálatos édességet és nagyon finom ízt érzek, mely elárasztja szívemet és lelkemet.”

Szent Anna-búcsú 2019

Idén július 28-án ünnepeltük templomunk védőszentjét, Szent Annát. Hagyományosan ezen a napon 9-kor kezdődik az ünnepi szentmise, hogy az egész templomi közösség együtt vegye körül az Eucharisziában közöttünk levő Krisztust. Péter atya szentbeszédében kifejtette az ünnep fontosságát a közösség életében, és az asznapi evangéliumhoz kapcsolva a közösségi éleletet, arra buzdította a híveket, hogy kéréseinkkel bátran forduljunk a Mennyei Atya felé.

A szentmise után szintén hagyományos esemény következett: a közeli Szent-Krisztof-nap alkalmából Péter atya megáldotta az udvarba parkoló gépkocsikat. Az úton lévők biztonságát kérő imádság után szenteltvízzel hintette meg az autókat, az autósok pedig Szent Krisztof-érmét kaptak, hogy az imádság fontosságára emlékezzenek.

Délután megtartottuk a családi napunkat is. A gyermekeket kézműves foglalkozás és Néder Norbi körhintája várta, a nagyobbak a cserkészekkel fociztak, íjászkodtak, pingpongoztak a plébánia tágas udvarán. A felnőttek beszélgettek, örültek a találkozás örömeinek a Karitás által kínált sütemény, kávé, Radnai János rozéja vagy az Andrész család jegeskásája mellett. A gitáros énekkar udvari közös éneklést vezetett az arra fogékonyaknak és idén is lehetett könyv- esetleg kegytárgyvásárlással gondoskodni a búcsúfiáról.

Az örömteli délutánt a templomban elimádkozott Szent Anna-litánia zárta. Kegyes volt hozzánk az Úr az időjárással is. Hiszen az egész nap körülöttünk ólálkodó viharfelhők csak azután nyitották meg csapjaikat, amikor már mindenki hazatért otthonába.

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik.
- Minden kedden és pénteken szentmise van a templomban este 6-kor. Kedden és pénteken a szentmise előtt negyed 6-tól rózsafüzért imádkozunk a templomban.
- Pénteken este szentségimádást tartunk a templomban.
- Szerda reggelente fél 9-kor zsolozsmát imádkozunk a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként fél 8-kor tartja próbáit. Szeretettel várjuk az énekelni szeretőket.
- Fogadóórak időpontjai: hétfő, kedd, péntek: 16.00 – 17.30.
- Egyházi hozzájárulást csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).
- Szeptember 21-én Zarándoklatot szervezünk Mátraverebély-Szentkútra.
- A hagyományos makkosmáriai gyalogos zarándoklat október 5-én indul Etyekről.

Bibliai rejtvény

Kisboldogasszony

(gyermekek a Bibliában)

A Szentírásban néhány jelentős bibliai személyt már gyermekként is láthatunk. Kik ők?

1. Idősebb fivéréivel bárányt őrzött Betlehem környékén:
2. Édesanyja Éli főpapra bízta kicsi gyermekként:
3. 12 évesen a templomban találtak rá szülei:
4. A Mória-hegyre menet ő a fát vitte az áldozathoz:
5. „Talita kúm”- szólott hozzá Jézus:

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le október 6-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

Az előző szám helyes megfejtése:

Benne van: bölcsesség, értelem, tudomány, jótanács, jámborság; hiányzik: erősség, istenfélelem

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai – (évközi 23–23. vasárnap)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
Szept. 8.	Bölcs 9,13-19	Filem 9b-10.12-17	Lk 14,25-33
Szept. 15.	Kiv 32,7-11.13-14	1Tim 1,12-17	Lk 15,1-32
Szept. 22.	Ám 8,4-7	1Tim 2,1-8	Lk 16,1-13
Szept. 29.	Ám 6,1a.4-7	1Tim 6,11-16	Lk 16,19-31
Okt. 6.	Hab 1,2-3;2,2-4	2Tim 1,6-8.13-14	Lk 17,5-10
Okt. 13.	2Kir 5,14-17	2Tim 2,8-13	Lk 17,11-19

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete • E-mail: biaiforras@gmail.com
Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter • www.biaikatolikus.hu
Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt. • Következő lapzártá: 2019. október 6.